

Sygn. akt III AUa 1163/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ewa Cyran
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.) del. SSO Wiesława Stachowiak
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 r. w Poznaniu

sprawy z wniosku **G. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o emeryturę - wstrzymanie wypłaty świadczenia

na skutek apelacji wnioskodawczynie G. K.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu

z dnia 30 lipca 2012 r. sygn. akt VIII U 4084/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 października 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. wstrzymał G. K. wypłatę emerytury od 1 października 2011r.

Od powyższej decyzji G. K. odwołała się wnosząc o cofnięcie decyzji o zawieszeniu emerytury.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 30 lipca 2012r. oddalił odwołanie.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy powołał się na następujące ustalenia:

Odwołująca G. K. urodziła się (...)Od 1 lutego 1990r. jest zatrudniona w Urzędzie Skarbowym P..

Decyzją z dnia 2 września 2008r. organ rentowy przyznał odwołującej prawo do emerytury od dnia 3 lipca 2008r., zawieszając jednocześnie wypłatę świadczenia z powodu kontynuowania zatrudnienia. Wypłatę emerytury podjęto od dnia 1 marca 2009r.

Zaskarżoną decyzją pozwany wstrzymał wypłatę emerytury od dnia 1 października 2011r.

Jak podkreślił Sąd Okręgowy, sporne w sprawie pozostawało jedynie czy organ rentowy słusznie wstrzymał odwołującej wypłatę emerytury, począwszy od dnia 1 października 2011r. z uwagi na kontynuowanie przez nią zatrudnienia. Okoliczności faktycznie nie były kwestionowane przez strony. W szczególności nie była sporna kwestia pozostawania przez odwołującą w zatrudnieniu w dacie składania wniosku o emeryturę jak i w dacie przyznania świadczenia.

Sąd wskazując na treść art.103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. nr 153 poz.1227 ze zm.) oraz art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257 poz.1726) Sąd uznał, że osoby, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011r. i pracowały bez rozwiązania stosunku pracy miały możliwość kontynuowania zatrudnienia i jednoczesnego pobierania emerytury do końca września 2011r. W stosunku do tych osób przepis art.103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS ma zastosowanie od dnia 1 października 2011r.

W ocenie Sądu przepis ten jest jednoznaczny i nie daje podstaw do odmiennego stanowiska.

Odnosząc się do zarzutu odwołującej naruszenia podstawowych zasad sprawiedliwości i współżycia społecznego, w tym praw nabytych, Sąd Okręgowy powołał się na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 lutego 2006r. SK 45/04, którym Trybunał uznał za zgodny z przepisami Konstytucji RP, w okresie obowiązywania, art.103a ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Cytując uzasadnienie Trybunału Konstytucyjnego do powyższego orzeczenia, Sąd orzekający uznał decyzję organu rentowego za prawidłową i na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżyła odwołująca podnosząc, że wprowadzenie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej było naruszeniem uprawnień obywatelskich i Konstytucji. Nadto apelująca podkreśliła, że na skutek zmiany przepisu art. 103a ustawy została pozbawiona praw nabytych, co skutkowało pogorszeniem sytuacji finansowej.

Apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku bądź skierowanie pytania prawnego do Sądu Najwyższego co do zgodności przepisu z obowiązującym porządkiem prawnym.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227) „prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego”.

Natomiast zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257 poz. 1726) „do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy, o której mowa w art. 6, oraz ustawy, o której mowa w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się, poczynając od dnia 1października 2011 r.”.

Bezsporne jest zatem, że organ rentowy prawidłowo uznał, że wypłatę emerytury, wypłacanej odwołującej mimo kontynuowania przez nią zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy, należy w oparciu o zacytowane przepisy zawiesić z dniem 1 października 2011r.

W rozpoznawanej sprawie istotne jest także, że po rozpoznaniu wniosku grupy senatorów o zbadanie zgodności art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257 poz.1726) w zakresie w jakim z powodu uzyskiwania przez emeryta przychodu z tytułu zatrudnienia kontynuowanego po nabyciu prawa do emerytury bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą skutkuje zawieszeniem prawa do emerytury również wobec emerytów, którzy nabyli prawo do emerytury na mocy wcześniejszych przepisów, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, z art.2, art.. 21 i art. 64 Konstytucji oraz art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz.U. z 1995r. Nr 36 poz.175 ze zm.) Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. sygn. akt K2/12 orzekł:

Art. 28. ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Jak wynika z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, jeśli ubezpieczony skutecznie spełnił już raz warunki do otrzymania świadczenia tj. osiągnął wiek emerytalny i odpowiedni staż pracy- bo taka była treść ryzyka emerytalnego dla osób, które przeszły na emeryturę od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r., to niedopuszczalne jest – z punktu widzenia zasady ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa- nakazanie mu zastosowania się do nowej treści ryzyka, czyli nakazanie mu ponownego zrealizowania już raz skutecznie zrealizowanego prawa do emerytury.

Istotne dla przyjętego stanowiska jest stwierdzenie Trybunału, że „osoby, o których mowa (tj. przechodzące na emeryturę od 8.01.09r. do 31.12.10r.), podjęły decyzję o przejściu na emeryturę, nie mogąc przewidzieć, że przepisy zmienią się na ich niekorzyść. W przeciwnym wypadku nie składałyby one wniosku o ustalenie prawa do świadczenia emerytalnego, bo korzystniejsze byłoby dla nich pobieranie wynagrodzenia niż dużo mniejszej emerytury, o którą wystąpiłyby po ustaniu zatrudnienia i która wówczas byłaby wyższa niż ta wyliczona w chwili, gdy złożyły wniosek po osiągnięciu wieku emerytalnego”.

Wskazując na zakres, w jakim Trybunał Konstytucyjny uznał przepis art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. za niekonstytucyjny, należy, w ocenie Sądu Apelacyjnego, uznać, że nie dotyczy on stanu faktycznego ustalonego w rozpoznawanej sprawie.

Bezsporne jest bowiem, że ubezpieczona G. K. prawo do emerytury otrzymała od dnia 3 lipca 2008r. na mocy decyzji z dnia 2 września 2008r., którą jednocześnie zawieszono wypłatę emerytury z uwagi na obowiązujący przepis art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach, zgodnie z którym **prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.**

W stosunku do apelującej wypłata emerytury nastąpiła dopiero z dniem 8 stycznia 2009r., z uwagi na zmianę z dniem stanu prawnego, który umożliwiał pobieranie emerytury bez rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, albowiem zgodnie z art. 37 pkt 5 b ustawy z dnia 21 listopada 2008r. emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228 poz.1507) uchylono ust.2a art.103 ustawy emerytalnej.

Odnosząc powołane wyżej zmiany stanu prawnego do rozpoznawanej sprawy, zdaniem Sądu Apelacyjnego, należy uznać, że decyzje organu rentowego były wydane zgodnie z obowiązującym prawem.

Reasumując należy podkreślić, iż uznanie art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. za niekonstytucyjny, dotyczy jedynie takich emerytów, którzy wniosek o emeryturę złożyli w okresie nieobowiązywania art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej tj. od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r.

Mając na uwadze, że apelująca wniosek emeryturę złożyła i świadczenie otrzymała w okresie, gdy wypłata emerytury była uzależniona od rozwiązania stosunku pracy, w stosunku do niej art. 103a ustawy emerytalnej nie został uznany za niekonstytucyjny.

Tym samym stanowisko pozwanego, jak i rozstrzygnięcie Sądu I instancji należy uznać za prawidłowe.

Z tych powodów, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację należało oddalić.

/SSA Iwona Niewiadowska-Patzer/ /SSA Ewa Cyran/ /del. SSO Wiesława Stachowiak/